

Arrest

nr. 350 185 van 9 juli 2026
in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI

Inzake: 1. X (RvV X)
2. X (RvV X)

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X (hierna: eerste verzoekster) en X (hierna: tweede verzoekster), die beiden verklaren van Angolese nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 2 april 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2026.

Gehoord de verslagen van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeksters verklaren de Angolese nationaliteit te bezitten.

Op 4 november 2022 dient eerste verzoekster een verzoek om internationale bescherming in. Op 2 september 2024 dient tweede verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

Op 16 mei 2025 wordt eerste verzoekster gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Op 18 juni 2025 wordt tweede verzoekster gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 25 september 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van beide verzoeksters een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de bestreden beslissingen.

1.1. De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekster luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Angolese nationaliteit te bezitten en te behoren tot de bakongo etnie. U bent geboren op 21 april 1970 te Maquela do Zombo, Uige provincie. U groeide op in Luanda en werkte net als uw ouders in de ambulante verkoop. Later verhuisde u naar Cabinda. Op 20 april 1994 werd uw dochter C.V.D., alias C.L. geboren. Op 11 april 1996 werd uw zoon J.C. geboren en op 14 april 2003 werd uw dochter A.M.D. (CGVS 24/XXXX8, O.V. 10.XXX.XX4) geboren.

In Cabinda woonde u in de luchthaven wijk. In 2010 werd u in Cabinda in de luchthavenwijk op straat overvallen door twee mannen en neergestoken met een mes. U werd beroofd van uw geld en viel neer op de grond. Een voorbijganger hielp u naar het ziekenhuis en belde de politie. Na dit incident besloot u te verhuizen naar de Povo Grande wijk in Cabinda.

In mei 2016 zei uw zoon J. tegen u dat hij pijn had in zijn lichaam. Na vier dagen verslechterde zijn gezondheidssituatie zodanig dat u besloot hem naar het ziekenhuis te brengen. Bij aankomst in het ziekenhuis was uw zoon al overleden en konden ze niets meer doen. Bij het ziekenhuis zag u pas dat uw zoon allerlei verwondingen op zijn lichaam had, maar u heeft de precieze oorzaak van zijn overlijden nooit gekend. U kreeg geen diagnose van de dokters en bleef in het ongewisse. U dacht misschien dat het door toedoen was van zijn vader J.C., omdat die u had bedreigd op het moment dat jullie uit elkaar waren gegaan. Na het overlijden van uw zoon in Cabinda besloot u in 2017 met uw dochter A. terug naar Luanda te verhuizen, waar u ging wonen in de wijk Cazenga.

In 2020 werd er in uw huis in Cazenga ingebroken door gemaskerde bandieten en u moest al uw geld en waardevolle spullen afgeven of ze zouden u doden. U belde hierna de politie, die het voorval registreerde. Hierna besloot u naar de wijk Sapu te verhuizen in Luanda. In 2021 in Sapu, werd er echter opnieuw door een bandiet ingebroken in uw huis via het dak en werd u opnieuw beroofd. U verhuisde hierop naar de wijk Hoji Ya Henda. In 2022 werd er in die wijk opnieuw tweemaal bij u ingebroken door bandieten waarbij ze waardevolle spullen stalen. De laatste keer was in juni of juli, en werd er voor uw deur ook een schot gelost. U belde elke keer de politie, maar na een controle van de omgeving en een registratie van wat er gebeurd was, hoorde u niets meer terug van de politie.

Hierna besloot u dat u in Angola niet langer veilig was voor u en begon u uw vertrek uit Angola voor te bereiden. Met behulp van een broer van uw vriendin M., genaamd An., regelde u een visum naar Portugal. Op 30 oktober 2022 vloog u met An. van Angola naar Portugal. Na 2 of 3 dagen reisde u door naar België. U kwam aan in België op 03 november 2022 en deed een verzoek om internationale bescherming op 04 november 2022.

Uw dochter A.M.D. (CGVS 24/XXXX8, O.V. 10.XXX.XX4) diende op 26 augustus 2024 eveneens een verzoek in om internationale bescherming. Jullie verzoeken worden samen behandeld.

Ter staving van uw verzoek legde u uw Angolese identiteitskaart voor en uw werkkaart als handelaarster.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het CGVS stelt vast dat u uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk hebt gemaakt.

U verklaarde dat u Angola hebt verlaten uit vrees voor uw leven omdat u zich niet meer veilig voelde in uw land nadat er meerdere malen bij u thuis werd ingebroken door bandieten (NPO p. 21,23).

Het CGVS merkt vooreerst op dat de door u aangehaalde motieven geen verband houden met één van de gronden voorzien in de de Conventie van Genève, namelijk ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde problemen louter gemeenrechtelijk van aard zijn.

U verklaarde dat er meermaals bij u thuis in Luanda werd ingebroken, hetgeen de aanleiding vormde van uw vertrek uit Angola. De eerste keer in 2020 in de wijk Cazenga, de tweede keer in 2021 in de wijk Sapu en de derde en vierde keer in uw huis in de wijk Hoji Ya Henda in 2022. U verklaarde telkens dat het ging om bandieten die uit waren op uw bezittingen of waardevolle spullen (NPO p. 17,20-22). U belde telkens de politie, die de zaak onderzocht maar de daders niet wist te vatten (NPO p. 20-22). Inzake deze inbraken kon u zich dus beroepen op binnenlandse bescherming. Nergens uit uw verklaringen kan blijken dat u persoonlijk gevisieerd werd om redenen van ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep of dat u geen bescherming kon inroepen omwille van één van deze redenen. U was slechts het ongelukkig slachtoffer van meerdere inbraken op verschillende momenten, op verschillende plaatsen, door verschillende bandieten. U verklaarde op algemene wijze dat u zich niet meer veilig voelde in Angola en omwille van het onveiligheidsgevoel besloot u het land te verlaten (NPO p. 21). Uw vrees dat de inbrekers u zouden doden indien er nogmaals ingebroken zou worden in uw huis en er geen waardevolle spullen meer

zouden zijn, is een loutere hypothetische veronderstelling die u niet in concreto hebt aangetoond. U haalde verder geen andere problemen aan in Angola, evenmin verklaarde u problemen te hebben met de Angolese autoriteiten (NPO p.23).

Behalve uw onveiligheidsgevoel ten aanzien van de bandieten, haalde u daarnaast een vrees aan ten aanzien van uw ex-partner J.C., de vader van uw overleden zoon J.C.. U verklaarde immers dat uw ex-partner u bedreigde toen jullie uit elkaar gingen en zei dat hij u iets zou aandoen en u vraagt zich af of uw ex misschien iets te maken zou hebben met het plotse overlijden van uw zoon (NPO p.19, 23). Wat betreft de vrees ten aanzien van uw ex-partner is dit opnieuw een louter hypothetische veronderstelling die u op geen enkele manier hebt aangetoond. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u uw ex-partner al lang niet meer hebt gezien, u hebt ook geen idee waar hij mee bezig is en verklaarde u dat u uw eigen leven had (NPO p.23).

Voor wat de door u aangehaalde feiten betreft kan bovendien niet worden besloten dat hieruit en 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' kan worden afgeleid bij een eventuele terugkeer naar Angola

Het CGVS benadrukt dat de loutere verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in een bepaald land of een bepaald gebied niet volstaat om aan te tonen dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft dan wel een reëel risico loopt op ernstige schade. Het begrip 'gegronde vrees' houdt in dat de aanvrager niet alleen een subjectieve vrees moet voelen, maar dat deze moet worden beoordeeld met inachtneming van de objectieve omstandigheden in het land van herkomst. Daarbij moet een persoonlijke vervolgingsvrees worden aangetoond, waar u echter niet in bent geslaagd.

Wat betreft de algemene veiligheidssituatie, stelt het CGVS vast dat er in Angola geen sprake van een algemeen gewapend intern (binnenlands) conflict of van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. U brengt evenmin informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Behalve de vaststelling dat de door u aangehaalde motieven geen verband houden met de Conventie, merkt het CGVS volledigheidshalve nog op dat ook de geloofwaardigheid van deze inbraken, die de aanleiding vormden van uw vertrek, in vraag wordt gesteld. Immers,

- legde u geen begin van bewijs neer van de zogenaamde herhaaldelijke inbraken die u hebt meegemaakt in Angola. Nochtans verklaarde u dat u telkens de politie inschakelde en dat de politie deze zaken registreerde. Het feit dat u hiervan niet het minste bewijs kan voorleggen vormt een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

- Uw verklaringen over de verschillende inbraken en uw respectievelijke verblijfplaatsen waar u op dat moment verbleef zijn inconsistent.

- o Waar u op de DVZ nog verklaarde dat u na uw verhuis van Cabinda naar Luanda, eerst vele jaren in de wijk Bairro Popular woonde en daarna één jaar en een paar maanden in de Bairro Viana (Verklaring DVZ dd.08/12/2022, vraag 10), verklaarde u op het CGVS dat u eerst in Cazenga woonde en vervolgens – nadat er telkens werd ingebroken – achtereenvolgens naar de wijken Sapu en Hoji Ya Henda verhuisde. Dit zijn dus compleet andere wijken dan wat u op de DVZ verklaarde. Indien de inbraken in uw huis werkelijk de aanleiding vormde voor uw verschillende verhuizen en uw vertrek uit Angola, kan worden verwacht dat u consistente verklaringen aflegt over uw verschillende verblijfplaatsen, quod non.

- o Uw verklaringen over de laatste inbraken in 2022 zijn inconsistent. Waar u op het CGVS beweerde in 2022 aanwezig te zijn op het moment van de inbraak en zelfs verklaarde dat er aan uw voordeur werd geschoten (NPO p. 20-21), verklaarde u op de DVZ dat u in 2022 thuis kwam en vaststelde dat alles overhoop was gehaald (Vragenlijst CGVS dd. 08/12/2022, vraag 5), hetgeen een compleet andere versie is van de feiten. Op het CGVS zijn uw verklaringen bovendien inconsistent over de datum van het laatste incident voor uw vertrek in 2022. Immers verklaarde u eerst dat het tweede incident in 2022 plaatsvond op uw verjaardag, die valt in april. Wat verder verklaarde u dan weer dat het incident plaatsvond in juni of juli (NPO p. 21-22).

- Uw verklaringen over de inbraken zijn bovendien inconsistent met de verklaringen van uw dochter A.M.D. (CGVS 24/XXXX8, O.V. 10.XXX.XX4), die bij u inwoonde.

- o Wat betreft jullie respectievelijke verblijfplaatsen in Luanda komen uw verklaringen immers niet overeen met de verklaringen van uw dochter. U verklaarde in 2016/2017 van Cabinda te zijn verhuisd naar de wijk Cazenga, waar er zogenaamd de eerste keer bij u thuis werd ingebroken in 2020. Vervolgens zou u naar de wijk Sapu zijn verhuisd, waar in 2021 de tweede keer werd ingebroken. In 2022 woonde u tenslotte in de wijk Hoji Ya Henda, waar er nog eens twee keer zou zijn ingebroken alvorens u het land verliet (NPO p.20-21). Uw dochter daarentegen verklaarde dat jullie sinds 2019 of 2020 woonden in de wijk Bairro Popular en dat jullie hier ongeveer 3 à 4 jaar hebben gewoond alvorens u bent vertrokken. Waar u dus beweerde dat er drie jaar op rij bij u thuis werd ingebroken in de wijken Cazenga, Sapu en Hoji Ya Henda, verklaarde uw dochter dat jullie al die tijd in de wijk Bairro Popular woonden (zie NPO dd. 18/06/2025 A., p. 10,14,16).

- o Hoewel er volgens uw verklaringen in de jaren voor uw vertrek maar liefst vier keer werd ingebroken in uw huis terwijl u en uw dochter aanwezig waren, blijkt uw dochter uiterst onwetend over deze inbraken, hetgeen de geloofwaardigheid van deze gebeurtenissen verder op de helling zet. Zo wist uw dochter niet

hoeveel inbraken er zijn gebeurd, noch kon ze de verschillende overvallen of inbraken situeren in de tijd, noch kon ze aangeven in welke wijk jullie woonden toen het gebeurde (NPO dd. 18/06/2025 A., p. 17).

- Uw verklaringen over uw vertrekdatum uit Angola en reisroute stemmen niet overeen met de informatie in uw visumdossier, hetgeen verder de indruk wekt dat u niet oprecht bent over de werkelijke redenen en omstandigheden van uw vertrek. U beweerde in november 2022 uit Angola te zijn vertrokken en naar Portugal te zijn gevlogen. Na twee of drie dagen zou u zijn doorgereisd naar België waar u op 3 november aankwam (NPO p. 5,24).

o De door u verklaarde datum van uw vertrek uit Angola, stemt niet overeen met de informatie uit het visumdossier. Hieruit blijkt dat u een visumaanvraag lanceerde op 27/06/2022 en dat de aanvraag werd goedgekeurd op 09/08/2022, waarbij een visum werd afgeleverd dat geldig was van 28/08/2022 tot 11/10/2022. Het dossier bevat verder een boeking voor de heenreis gepland op 28/08/2022. U geconfronteerd met de vertrekdatum uit het visumdossier, verklaarde u slechts dat dit niet klopt en dat dit de datum is waarop u de visumaanvraag in gang hebt gezet (NPO p.24) . Deze uitleg kan echter niet aanvaard worden. Immers blijkt uit het visumdossier dat u de visumaanvraag reeds lanceerde in juni en niet in augustus, zoals u beweert. Bovendien werd de aanvraag reeds goedgekeurd op 9 augustus, dus voor deze geplande vertrekdatum. Verder is het ook niet logisch dat u pas in november 2022 uit Angola zou vertrekken, terwijl uw visum slechts geldig was tot 11 oktober. Dit zou immers betekenen dat u heeft gereisd met een reeds vervallen visum, hetgeen niet aannemelijk is.

o Waar u op het CGVS beweerde uit Angola te zijn vertrokken omwille van de inbraken in uw huis en het onveiligheidsgevoel, blijkt uit uw Portugees visumdossier dat u een visum voor Portugal hebt aangevraagd om medische redenen. Het dossier bevat bovendien een afspraak bij een cardioloog in Portugal op 31 augustus 2022 in het Hospital de Luz in Lissabon. U geconfronteerd met de aanwijzing dat u vertrok om medische redenen, verklaarde u louter dat u het visum niet zelf hebt aangevraagd, maar dat de broer van uw kennis de hele procedure heeft geregeld (NPO p. 23). Deze verklaring biedt echter geen verschoning. Immers dient een visumaanvraag op het visumkantoor in persoon te gebeuren, waarbij u tevens uw vingerafdrukken dient te geven. Bovendien hebt u het visumformulier eigenhandig ondertekend. Uw bewering dat u dan ook geen idee zou hebben wat er in de aanvraag staat, is niet ernstig.

o De informatie in uw visumdossier wijst er op dat u mogelijks eerder uit Angola bent vertrokken naar Portugal wegens medische redenen. Het feit dat u met uw verklaringen iets compleet anders beweert, wijst er dan ook op dat u de werkelijke redenen en omstandigheden van uw vertrek tracht te verhullen.

Ter staving van uw verzoek legde u uw Angolese identiteitskaart en uw werkkaart neer. Deze documenten betreffen louter uw identiteit en professionele activiteit in Angola hetgeen hier niet ter discussie staat.

Gelet op wat voorafgaat hebt u geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde aannemelijk gemaakt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 23 juni 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Ter volledigheid dient opgemerkt dat er in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw dochter A.M.D. (CGVS 24/XXXX8, O.V. 10.XXX.XX4) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

1.2. De bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekster luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Angolese nationaliteit te bezitten en te zijn geboren op 14 april 2003 te Cabinda.

Na het plotse overlijden van uw broer J.-M., alias J.C. in 2016 bent u met uw moeder C.D. (CGVS 22/XXXX9, O.V. 9.XXX.XX9) terug naar Luanda verhuisd, waar jullie enkele maanden bij een kennis verbleven in de wijk Hoji Ya Henda. Hierna verhuisden jullie naar het huis van een andere kennis van uw moeder in de wijk Cazenga, tot jullie ook hier moesten vertrekken na een ruzie met de kennis. Jullie woonden ongeveer een jaar in de wijk Sapu. De gezondheidstoestand van uw moeder ging achteruit omwille van het verdriet over het verlies van haar zoon. Jullie inkomsten gingen naar beneden en hierdoor moest u ook een tijdje stoppen met school. In 2019 of 2020 verhuisden jullie naar de wijk Bairro Popular waar u nog 3 à 4 jaar hebt gewoond. De gezondheid van uw moeder verbeterde en u ging terug naar school.

Wegens verschillende overvallen die waren gebeurd bij jullie thuis besloot uw moeder omwille van de onveiligheid uit Angola te vertrekken. Ze liet u achter bij een kennis die u 'tante' G. noemde, in de wijk Villa Viana. Uw moeder C.D. (CGVS 22/XXXX9, O.V. 9.XXX.XX9) kwam op 03 november 2022 aan in België en deed op 04 november 2022 een VIB. Haar dossier wordt samen met uw dossier behandeld.

Na het vertrek van uw moeder, werd er in het huis waar u verbleef bij 'tante' G. drie maal ingebroken. Bij de eerste overval in 2023 werd het handelswaar van G. gestolen, en deed G. aangifte bij de politie. Bij de tweede overval in 2023, was enkel u aanwezig in het huis en namen de inbrekers alle meubels mee. Bij de derde overval eind 2023 begin 2024 waren er geen waardevolle spullen meer om mee te nemen, waarop één van de overvallers besloot om u te misbruiken. Hij verkrachtte u en verwondde u aan uw been met een mes. Toen er een steen op het raam werd gegooid, schrok de inbreker op en vluchtte hij weg. Niet veel later vonden uw burens u bebloed op de grond in het huis. Ze brachten u naar het hospitaal en gingen in uw plaats klacht indienen bij de politie, die de zaak onderzocht. U en tante G. verhuisden naar een andere woning in de wijk Villa Viana waar u nog 8 à 9 maanden zonder problemen verbleef. Uw moeder regelde uw reis uit Angola en in augustus 2024 vloog u met uw paspoort en Portugees visum uit het land. Via Dubai vloog u naar Lissabon. U bleef één dag in Portugal en reisde vervolgens met de bus naar Brussel. U kwam aan in België op 26 augustus 2024 en deed een VIB op 02 september 2024.

Ter staving van uw verzoek legde u uw Angolese identiteitskaart neer.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het CGVS stelt vast dat u uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk hebt gemaakt.

U verklaarde dat u Angola hebt verlaten omdat u geen veiligheid had nadat u bij een inbraak bij u thuis door de inbreker verkracht werd. Bij terugkeer vreest u dat u hetzelfde zal overkomen (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 18/06/2025 (hierna NPO dd. 18/06/2025) p. 27).

Het CGVS merkt vooreerst op dat de door u aangehaalde motieven geen verband houden met één van de gronden voorzien in de de Conventie van Genève, namelijk ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde problemen louter gemeenrechtelijk van aard zijn.

U verklaarde dat er meermaals bij u thuis in Luanda werd ingebroken. U verklaarde dat er verschillende overvallen plaatsvonden bij u thuis voor het vertrek van uw moeder uit Angola in 2022 (NPO dd. 18/06/2025 p.15). Na het vertrek van uw moeder ging u wonen bij een kennis van uw moeder, die u "tante" G. noemde in de wijk Viana. Tijdens uw verblijf bij deze tante zou er nog driemaal ingebroken zijn geweest, waarbij u de derde keer door een inbreker werd verkracht (NPO dd. 18/06/2025 p. 14,15,18).

Wat betreft de inbraken in het huis bij uw moeder, dient te worden opgemerkt dat het CGVS geen geloof kan hechten aan deze incidenten gelet op de inconsistente verklaringen van uw moeder hierover, alsook de verschillende tegenstrijdigheden tussen uw en uw moeders verklaringen.

Het CGVS verwijst hiervoor naar de beslissing van uw moeder C.D. (CGVS 22/XXXX9, O.V. 9.XXX.XX9), waar het volgende werd gemotiveerd:

"Behalve de vaststelling dat de door u aangehaalde motieven geen verband houden met de Conventie, merkt het CGVS bovendien op dat ook de geloofwaardigheid van deze inbraken, die de aanleiding vormden van uw vertrek, in vraag wordt gesteld. Immers,

- legde u geen begin van bewijs neer van de zogenaamde herhaaldelijke inbraken die u hebt meegemaakt in Angola. Nochtans verklaarde u dat u telkens de politie inschakelde en dat de politie deze zaken registreerde. Het feit dat u hiervan niet het minste bewijs kan voorleggen vormt een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

- Uw verklaringen over de verschillende inbraken en uw respectievelijke verblijfplaatsen waar u op dat moment verbleef zijn inconsistent.

- o Waar u op de DVZ nog verklaarde dat u na uw verhuis van Cabinda naar Luanda, eerst vele jaren in de wijk Bairro Popular woonde en daarna één jaar en een paar maanden in de Bairro Viana (Verklaring DVZ dd.08/12/2022, vraag 10), verklaarde u op het CGVS dat u eerst in Cazenga woonde en vervolgens – nadat er telkens werd ingebroken – achtereenvolgens naar de wijken Sapu en Hoji Ya Henda verhuisde. Dit zijn dus compleet andere wijken dan wat u op de DVZ verklaarde. Indien de inbraken in uw huis werkelijk de aanleiding vormde voor uw verschillende verhuizen en uw vertrek uit Angola, kan worden verwacht dat u consistente verklaringen aflegt over uw verschillende verblijfplaatsen, quod non.

- o Uw verklaringen over de laatste inbraken in 2022 zijn inconsistent. Waar u op het CGVS beweerde in 2022 aanwezig te zijn op het moment van de inbraak en zelfs verklaarde dat er aan uw voordeur werd geschoten (NPO p. 20-21), verklaarde u op de DVZ dat u in 2022 thuis kwam en vaststelde dat alles overhoop was gehaald (Vragenlijst CGVS dd. 08/12/2022, vraag 5), hetgeen een compleet andere versie is van de feiten. Op het CGVS zijn uw verklaringen bovendien inconsistent over de datum van het laatste incident voor uw vertrek in 2022. Immers verklaarde u eerst dat het tweede incident in 2022 plaatsvond op uw verjaardag, die valt in april. Wat verder verklaarde u dan weer dat het incident plaatsvond in juni of juli (NPO p. 21-22).

- Uw verklaringen over de inbraken zijn bovendien inconsistent met de verklaringen van uw dochter A.M.D. (CGVS 24/XXXX8, O.V. 10.XXX.XX4), die bij u inwoonde.

o Wat betreft jullie respectievelijke verblijfplaatsen in Luanda komen uw verklaringen immers niet overeen met de verklaringen van uw dochter. U verklaarde in 2016/2017 van Cabinda te zijn verhuisd naar de wijk Cazenga, waar er zogenaamd de eerste keer bij u thuis werd ingebroken in 2020. Vervolgens zou u naar de wijk Sapu zijn verhuisd, waar in 2021 de tweede keer werd ingebroken. In 2022 woonde u tenslotte in de wijk Hoji Ya Henda, waar er nog eens twee keer zou zijn ingebroken alvorens u het land verliet (NPO p.20-21). Uw dochter daarentegen verklaarde dat jullie sinds 2019 of 2020 woonden in de wijk Bairro Popular en dat jullie hier ongeveer 3 à 4 jaar hebben gewoond alvorens u bent vertrokken. Waar u dus beweerde dat er drie jaar op rij bij u thuis werd ingebroken in de wijken Cazenga, Sapu en Hoji Ya Henda, verklaarde uw dochter dat jullie al die tijd in de wijk Bairro Popular woonden (zie NPO dd. 18/06/2025 A., p. 10,14,16).

o Hoewel er volgens uw verklaringen in de jaren voor uw vertrek maar liefst vier keer werd ingebroken in uw huis terwijl u en uw dochter aanwezig waren, blijkt uw dochter uiterst onwetend over deze inbraken, hetgeen de geloofwaardigheid van deze gebeurtenissen verder op de helling zet. Zo wist uw dochter niet hoeveel inbraken er zijn gebeurd, noch kon ze de verschillende overvallen of inbraken situeren in de tijd, noch kon ze aangeven in welke wijk jullie woonden toen het gebeurde (NPO dd. 18/06/2025 A., p. 17).

- Uw verklaringen over uw vertrekdatum uit Angola en reisroute stemmen niet overeen met de informatie in uw visumdossier, hetgeen verder de indruk wekt dat u niet oprecht bent over de werkelijke redenen en omstandigheden van uw vertrek. U beweerde in november 2022 uit Angola te zijn vertrokken en naar Portugal te zijn gevlogen. Na twee of drie dagen zou u zijn doorgereisd naar België waar u op 3 november aankwam (NPO p. 5,24).

o De door u verklaarde datum van uw vertrek uit Angola, stemt niet overeen met de informatie uit het visumdossier. Hieruit blijkt dat u een visumaanvraag lanceerde op 27/06/2022 en dat de aanvraag werd goedgekeurd op 09/08/2022, waarbij een visum werd afgeleverd dat geldig was van 28/08/2022 tot 11/10/2022. Het dossier bevat verder een boeking voor de heenreis gepland op 28/08/2022. U geconfronteerd met de vertrekdatum uit het visumdossier, verklaarde u slechts dat dit niet klopt en dat dit de datum is waarop u de visumaanvraag in gang hebt gezet (NPO p.24) . Deze uitleg kan echter niet aanvaard worden. Immers blijkt uit het visumdossier dat u de visumaanvraag reeds lanceerde in juni en niet in augustus, zoals u beweert. Bovendien werd de aanvraag reeds goedgekeurd op 9 augustus, dus voor deze geplande vertrekdatum. Verder is het ook niet logisch dat u pas in november 2022 uit Angola zou vertrekken, terwijl uw visum slechts geldig was tot 11 oktober. Dit zou immers betekenen dat u bent gereisd met een reeds vervallen visum, hetgeen niet aannemelijk is.

o Waar u op het CGVS beweerde uit Angola te zijn vertrokken omwille van de inbraken in uw huis en het onveiligheidsgevoel, blijkt uit uw Portugees visumdossier dat u een visum voor Portugal hebt aangevraagd om medische redenen. Het dossier bevat bovendien een afspraak bij een cardioloog in Portugal op 31 augustus 2022 in het Hospital de Luz in Lissabon. U geconfronteerd met de aanwijzing dat u vertrok om medische redenen, verklaarde u louter dat u het visum niet zelf hebt aangevraagd, maar dat de broer van uw kennis de hele procedure heeft geregeld (NPO p. 23). Deze verklaring biedt echter geen verschoning. Immers dient een visumaanvraag op het visumkantoor in persoon te gebeuren, waarbij u tevens uw vingerafdrukken dient te geven. Bovendien hebt u het visumformulier eigenhandig ondertekend. Uw bewering dat u dan ook geen idee zou hebben wat er in de aanvraag staat, is niet ernstig.

o De informatie in uw visumdossier wijst er op dat u mogelijks eerder uit Angola bent vertrokken naar Portugal wegens medische redenen. Het feit dat u met uw verklaringen iets compleet anders beweert, wijst er dan ook op dat u de werkelijke redenen en omstandigheden van uw vertrek tracht te verhullen. Ter staving van uw verzoek legde u uw Angolese identiteitskaart en uw werkkaart neer. Deze documenten betreffen louter uw identiteit en professionele activiteit in Angola hetgeen hier niet ter discussie staat.

Gelet op wat voorafgaat hebt u geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde aannemelijk gemaakt."

Wat betreft de inbraken bij tante G. in de wijk Viana in 2023, verklaarde u dat het huis van tante G. gelegen was in een armoedige straat en dat het geen goede wijk was, waar veel bandieten zijn en waar er altijd veel overvallen gebeuren (NPO dd. 18/06/2025 p.19-20). U kende de inbrekers niet en verklaarde dat bij de eerste twee keren de spullen van G. werden gestolen, zoals haar handelswaren en meubels (NPO dd. 18/06/2025 p. 18). Omdat de inbrekers bij de derde overval geen waardevolle spullen konden vinden, besloot één van de inbrekers u te verkrachten (NPO dd. 18/06/2025, p. 18, 21). Bij de eerste inbraak ging G. klacht indienen bij de politie en ook bij de derde inbraak, waarbij u werd verkracht, rapporteerden uw burens de zaak bij de politie en werd u verzorgd in het hospitaal (NPO dd. 18/06/2025, p.20, 24-25). Nergens uit uw verklaringen kan blijken dat u persoonlijk gevisieerd werd om redenen van ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep of dat u geen nationale bescherming kon inroepen omwille van één van deze redenen. U was slechts het ongelukkig slachtoffer van een crimineel feit. Na de verkrachting verhuisde u naar een andere sub-wijk in de wijk Viana, waar u nog 8 tot 9 maanden zonder problemen hebt verbleven (NPO dd. 18/06/2025, p. 26). Behalve deze inbraken en een gevoel van onveiligheid verklaarde u in Angola geen andere problemen te hebben (NPO dd. 18/06/2025, p.26-28). U besloot Angola te hebben verlaten omdat er in het land geen veiligheid is (NPO dd. 18/06/2025, p. 27).

Het CGVS benadrukt dat de loutere verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in een bepaald land of een bepaald gebied niet volstaat om aan te tonen dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft dan wel een reëel risico loopt op ernstige schade. Het begrip 'gegronde vrees' houdt in dat de aanvrager niet alleen een subjectieve vrees moet voelen, maar dat deze moet worden beoordeeld met inachtneming van de objectieve omstandigheden in het land van herkomst. Daarbij moet een persoonlijke vervolgingsvrees worden aangetoond, waar u echter niet in bent geslaagd.

Voor wat de door u aangehaalde feiten betreft kan bovendien niet worden besloten dat hieruit en 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' kan worden afgeleid bij een eventuele terugkeer naar Angola

Wat betreft de algemene veiligheidssituatie, stelt het CGVS vast dat er in Angola geen is sprake van een algemeen gewapend intern (binnenlands) conflict of van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. U brengt evenmin informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Behalve de vaststelling dat de door u aangehaalde motieven geen verband houden met de Conventie, merkt het CGVS volledigheidshalve nog op dat er verschillende kanttekeningen zijn te plaatsen bij uw beweerde vertrek uit Angola en de problemen die hieraan zijn voorafgegaan.

- Immers bevatten uw verklaringen, de informatie van uw verschillende visumaanvragen en het visumdossier van uw moeder verschillende aanwijzingen dat u reeds eerder uit Angola bent vertrokken, namelijk terzelfdertijd als uw moeder in 2022, in tegenstelling tot uw beweerde vertrek in augustus 2024.

o Vooreerst legde u geen begin van bewijs neer inzake uw vertrek en reisweg uit Angola, dit terwijl uw reis- volgens uw verklaringen – nochtans geregeld werd door uw moeder vanuit België en u reisde met uw eigen paspoort. U beweerde uw paspoort te zijn verloren, doch hebt geen aangifte van verlies gedaan (NPO p. 5-8).

o U verklaarde dat u uit Angola bent gereisd gebruik makend van uw eigen paspoort met een Portugees visum. U verklaarde zelf dat u dit visum hebt aangevraagd samen met uw moeder in Angola (NPO p. 7-8). U gevraagd wanneer uw moeder uit Angola is vertrokken, weet u het niet meer precies (NPO p. 15). Uw moeder zelf verklaarde dat ze vertrok in november 2022 (NPO moeder p.5). Gezien het feit dat uw moeder in 2022 uit Angola is vertrokken, en u verklaarde dat u samen met uw moeder de visumaanvraag voor Portugal hebt gelanceerd waarmee u uiteindelijk bent gereisd, betekent dit dus dat u nog ten laatste in 2022 een visumaanvraag hebt opgestart. U verklaarde dat het Portugese visum dat werd goedgekeurd slechts kort geldig was, ongeveer twee weken (NPO p.7). Gelet op het feit dat u de visumaanvraag samen met uw moeder lanceerde die in 2022 uit Angola is vertrokken, en dat het aan u toegekende visum slechts zeer kort geldig was, is het niet geloofwaardig dat u met dit visum pas in augustus 2024 naar Portugal zou zijn gereisd. Immers, zou uw goedgekeurde visum dat in 2022 werd toegekend al lang vervallen zijn geweest.

o Verder blijkt uit de informatie van uw moeders visumdossier (toegevoegd aan het administratief dossier) dat u staat ingeschreven bij haar onder "Group de famille" en dat er bovendien voor u en uw moeder een reisverzekering werd afgesloten voor een reis naar Europa voor de periode 28/08/2022 tot 11/09/2022. Ook dit wijst er op dat u reeds eerder uit Angola bent vertrokken.

o U verklaarde dat u ongeveer 6, 7 of 8 maanden tot een jaar zonder uw moeder in Angola hebt gewoond (NPO p.15). Dit komt niet overeen met de andere verklaringen van u en uw moeder. Immers, indien uw moeder Angola zou hebben verlaten in november 2022 en u pas uit Angola zou zijn vertrokken in augustus 2024, betekent dit dat u maar liefst één jaar en 8 maanden zonder uw moeder in Angola hebt verbleven hetgeen een groot verschil is met uw verklaringen. Het feit dat u geen correctie indicatie kan geven van uw verblijf in Angola zonder uw moeder, noch het feit dat u niet meer weet wanneer uw moeder precies is vertrokken, en zelfs uw eigen vertrekdatum niet meer precies kent, is een bijkomende indicatie dat u niet oprecht bent over uw werkelijke vertrekdatum uit Angola.

- Onderstaande elementen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van de problemen die de aanleiding vormden van uw vertrek:

o U verklaarde dat toen uw moeder uit Angola vertrok, ze u achterliet bij een kennis genaamd G. M. die woonde in de wijk Viana (NPO dd. 18/06/2025, p.14). Uw verklaring is tegenstrijdig aan uw moeders verklaring. Zij verklaarde immers dat ze u achterliet bij een vriendin in de wijk Sapu – en dus niet Viana (NPO moeder p. 15 en 16).

o U verklaarde dat tante M. G. veel uit huis was omwille van haar werk in handel. U verklaarde eveneens dat ze haar handelswaren nooit naar huis bracht en dat u haar enkel zag vertrekken en toekomen van haar werk (NPO dd. 18/06/2025 p.15). Wat verder beweert u dan weer – geheel in tegenstelling tot uw eerdere verklaringen - dat de inbrekers bij de eerste inbraak verschillende zakken met handelswaren van tante G. meenamen (NPO dd.18/06/2025 p. 20).

o Wat betreft de verschillende inbraken bij tante G. bent u bovendien uiterst vaag in uw beschrijvingen, en behalve het jaartal 2023 kan u ze niet concreet in de tijd situeren (NPO dd. 18/06/2025 p. 18, 21).

o Hoewel u verklaarde dat bij twee van de drie inbraken aangifte werd gedaan bij de politie, respectievelijk doortante G. en uw burens, en u eveneens na de derde inbraak verzorgd werd in het hospitaal (NPO p. 20-21), legt u ook hiervan geen enkel bewijs neer. Uit uw verklaringen blijkt niet dat u in alle haast en halsoverkop het land diende te verlaten, daarentegen werd uw reis door uw moeder voorbereid vanuit België

terwijl ze reeds in de asielpcedure zat – aldus de verklaringen van uw moeder (NPO moeder p. 16) en bleef u in de tussentijd maandenlang in dezelfde wijk wonen. U verklaarde Angola te hebben verlaten omwille van redenen van onveiligheid en besloot naar België te komen om uw moeder te vervoegen in de asielpcedure. Er kan dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat jullie op de hoogte zijn van het belang van ondersteunende documenten om jullie problemen te staven. Uit uw verklaringen blijkt niet dat u enige moeite hebt gedaan om dergelijk ondersteunend bewijsmateriaal te bekomen bij de Angolese politie of van uw medische verzorging in Angola. Ook vanuit België deed u geen enkele moeite om ondersteunde documenten te bekomen. U verklaarde slechts dat u geen contact meer hebt met de tante en niet weet waar ze woont (NPO p. 21). Ter staving van uw verzoek legde u enkel uw Angolese identiteitskaart neer. Dit document zegt enkel iets over uw identiteit en staat verder niet ter discussie. Uw gebrek aan ondersteunende documenten vormt een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw relaas en de beweemde inbraken.

Gelet op wat voorafgaat hebt u geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde aannemelijk gemaakt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 04 juli 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Ter volledigheid dient opgemerkt dat er in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw moeder C.D. (CGVS 22/XXXX9, O.V. 9.XXX.XX9) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Over de rechtspleging

Eerste verzoekster (RvV 351 003) is de moeder van tweede verzoekster (RvV 351 006) en zij beroepen zich blijkens de inhoud van de bestreden beslissingen en de verzoekschriften op dezelfde motieven. Met het oog op een goede rechtsbedeling en gelet op hun onderlinge verknochtheid worden de voormelde zaken dan ook gevoegd.

3. Het verzoekschrift

3.1. In wat zich aandient als een enig middel beroepen verzoeksters zich op de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van oud artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, alsook op een manifeste appreciatiefout.

3.2. Verzoeksters betwisten de motieven van de bestreden beslissingen en besluiten dat zij wel degelijk nood hebben aan internationale bescherming.

Verzoeksters vragen in hoofddorde om hen als vluchteling te erkennen, minstens hen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

4. Beoordeling in het kader van de oude artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.1. Verzoeksters verklaren Angola te zijn ontvlucht omdat zij er meermaals slachtoffer werden van overvallen, waarbij tweede verzoekster ook werd verkracht. Voor de samenvatting van verzoeksters' vluchtmotieven verwijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) naar het feitenrelaas in de bestreden beslissingen, waarvan de uiteenzetting door verzoeksters niet wordt betwist.

4.2. Na lezing van de rechtsplegingsdossiers besluit de Raad dat verzoeksters niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoeksters' vluchtreizen. In de bestreden beslissingen motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

"U verklaarde dat u Angola hebt verlaten omdat u geen veiligheid had nadat u bij een inbraak bij u thuis door de inbreker verkracht werd. Bij terugkeer vreest u dat u hetzelfde zal overkomen (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 18/06/2025 (hierna NPO dd. 18/06/2025) p. 27).

[...]

U verklaarde dat er meermaals bij u thuis in Luanda werd ingebroken. U verklaarde dat er verschillende overvallen plaatsvonden bij u thuis voor het vertrek van uw moeder uit Angola in 2022 (NPO dd. 18/06/2025 p.15). Na het vertrek van uw moeder ging u wonen bij een kennis van uw moeder, die u "tante" G. noemde in de wijk Viana. Tijdens uw verblijf bij deze tante zou er nog driemaal ingebroken zijn geweest, waarbij u de derde keer door een inbreker werd verkracht (NPO dd. 18/06/2025 p. 14,15,18).

Wat betreft de inbraken in het huis bij uw moeder, dient te worden opgemerkt dat het CGVS geen geloof kan hechten aan deze incidenten gelet op de inconsistente verklaringen van uw moeder hierover, alsook de verschillende tegenstrijdigheden tussen uw en uw moeders verklaringen.

Het CGVS verwijst hiervoor naar de beslissing van uw moeder C.D. (CGVS 22/XXXX9, O.V. 9.XXX.XX9), waar het volgende werd gemotiveerd:

"[...] merkt het CGVS bovendien op dat ook de geloofwaardigheid van deze inbraken, die de aanleiding vormden van uw vertrek, in vraag wordt gesteld. Immers,

- legde u geen begin van bewijs neer van de zogenaamde herhaaldelijke inbraken die u hebt meegemaakt in Angola. Nochtans verklaarde u dat u telkens de politie inschakelde en dat de politie deze zaken registreerde. Het feit dat u hiervan niet het minste bewijs kan voorleggen vormt een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

- Uw verklaringen over de verschillende inbraken en uw respectievelijke verblijfplaatsen waar u op dat moment verbleef zijn inconsistent.

- o Waar u op de DVZ nog verklaarde dat u na uw verhuis van Cabinda naar Luanda, eerst vele jaren in de wijk Bairro Popular woonde en daarna één jaar en een paar maanden in de Bairro Viana (Verklaring DVZ dd.08/12/2022, vraag 10), verklaarde u op het CGVS dat u eerst in Cazenga woonde en vervolgens – nadat er telkens werd ingebroken – achtereenvolgens naar de wijken Sapu en Hoji Ya Henda verhuisde. Dit zijn dus compleet andere wijken dan wat u op de DVZ verklaarde. Indien de inbraken in uw huis werkelijk de aanleiding vormde voor uw verschillende verhuizen en uw vertrek uit Angola, kan worden verwacht dat u consistente verklaringen aflegt over uw verschillende verblijfplaatsen, quod non.

- o Uw verklaringen over de laatste inbraken in 2022 zijn inconsistent. Waar u op het CGVS beweerde in 2022 aanwezig te zijn op het moment van de inbraak en zelfs verklaarde dat er aan uw voordeur werd geschoten (NPO p. 20-21), verklaarde u op de DVZ dat u in 2022 thuis kwam en vaststelde dat alles overhoop was gehaald (Vragenlijst CGVS dd. 08/12/2022, vraag 5), hetgeen een compleet andere versie is van de feiten. Op het CGVS zijn uw verklaringen bovendien inconsistent over de datum van het laatste incident voor uw vertrek in 2022. Immers verklaarde u eerst dat het tweede incident in 2022 plaatsvond op uw verjaardag, die valt in april. Wat verder verklaarde u dan weer dat het incident plaatsvond in juni of juli (NPO p. 21-22).

- Uw verklaringen over de inbraken zijn bovendien inconsistent met de verklaringen van uw dochter A.M.D. (CGVS 24/XXXX8, O.V. 10.XXX.XX4), die bij u inwoonde.

- o Wat betreft jullie respectievelijke verblijfplaatsen in Luanda komen uw verklaringen immers niet overeen met de verklaringen van uw dochter. U verklaarde in 2016/2017 van Cabinda te zijn verhuisd naar de wijk Cazenga, waar er zogenaamd de eerste keer bij u thuis werd ingebroken in 2020. Vervolgens zou u naar de wijk Sapu zijn verhuisd, waar in 2021 de tweede keer werd ingebroken. In 2022 woonde u tenslotte in de wijk Hoji Ya Henda, waar er nog eens twee keer zou zijn ingebroken alvorens u het land verliet (NPO p.20-21). Uw dochter daarentegen verklaarde dat jullie sinds 2019 of 2020 woonden in de wijk Bairro Popular en dat jullie hier ongeveer 3 à 4 jaar hebben gewoond alvorens u bent vertrokken. Waar u dus beweerde dat er drie jaar op rij bij u thuis werd ingebroken in de wijken Cazenga, Sapu en Hoji Ya Henda, verklaarde uw dochter dat jullie al die tijd in de wijk Bairro Popular woonden (zie NPO dd. 18/06/2025 A., p. 10,14,16).

- o Hoewel er volgens uw verklaringen in de jaren voor uw vertrek maar liefst vier keer werd ingebroken in uw huis terwijl u en uw dochter aanwezig waren, blijkt uw dochter uiterst onwetend over deze inbraken, hetgeen de geloofwaardigheid van deze gebeurtenissen verder op de helling zet. Zo wist uw dochter niet hoeveel inbraken er zijn gebeurd, noch kon ze de verschillende overvallen of inbraken situeren in de tijd, noch kon ze aangeven in welke wijk jullie woonden toen het gebeurde (NPO dd. 18/06/2025 A., p. 17).

- Uw verklaringen over uw vertrekdatum uit Angola en reisroute stemmen niet overeen met de informatie in uw visumdossier, hetgeen verder de indruk wekt dat u niet oprecht bent over de werkelijke redenen en omstandigheden van uw vertrek. U beweerde in november 2022 uit Angola te zijn vertrokken en naar Portugal te zijn gevlogen. Na twee of drie dagen zou u zijn doorgereisd naar België waar u op 3 november aankwam (NPO p. 5,24).

- o De door u verklaarde datum van uw vertrek uit Angola, stemt niet overeen met de informatie uit het visumdossier. Hieruit blijkt dat u een visumaanvraag lanceerde op 27/06/2022 en dat de aanvraag werd goedgekeurd op 09/08/2022, waarbij een visum werd afgeleverd dat geldig was van 28/08/2022 tot 11/10/2022. Het dossier bevat verder een boeking voor de heenreis gepland op 28/08/2022. U geconfronteerd met de vertrekdatum uit het visumdossier, verklaarde u slechts dat dit niet klopt en dat dit de datum is waarop u de visumaanvraag in gang hebt gezet (NPO p.24) . Deze uitleg kan echter niet aanvaard

worden. Immers blijkt uit het visumdossier dat u de visumaanvraag reeds lanceerde in juni en niet in augustus, zoals u beweert. Bovendien werd de aanvraag reeds goedgekeurd op 9 augustus, dus voor deze geplande vertrekdatum. Verder is het ook niet logisch dat u pas in november 2022 uit Angola zou vertrekken, terwijl uw visum slechts geldig was tot 11 oktober. Dit zou immers betekenen dat u bent gereisd met een reeds vervallen visum, hetgeen niet aannemelijk is.

o Waar u op het CGVS beweerde uit Angola te zijn vertrokken omwille van de inbraken in uw huis en het onveiligheidsgevoel, blijkt uit uw Portugees visumdossier dat u een visum voor Portugal hebt aangevraagd om medische redenen. Het dossier bevat bovendien een afspraak bij een cardioloog in Portugal op 31 augustus 2022 in het Hospital de Luz in Lissabon. U geconfronteerd met de aanwijzing dat u vertrok om medische redenen, verklaarde u louter dat u het visum niet zelf hebt aangevraagd, maar dat de broer van uw kennis de hele procedure heeft geregeld (NPO p. 23). Deze verklaring biedt echter geen verschoning. Immers dient een visumaanvraag op het visumkantoor in persoon te gebeuren, waarbij u tevens uw vingerafdrukken dient te geven. Bovendien hebt u het visumformulier eigenhandig ondertekend. Uw bewering dat u dan ook geen idee zou hebben wat er in de aanvraag staat, is niet ernstig.

o De informatie in uw visumdossier wijst er op dat u mogelijks eerder uit Angola bent vertrokken naar Portugal wegens medische redenen. Het feit dat u met uw verklaringen iets compleet anders beweert, wijst er dan ook op dat u de werkelijke redenen en omstandigheden van uw vertrek tracht te verhullen.

Ter staving van uw verzoek legde u uw Angolese identiteitskaart en uw werkkaart neer. Deze documenten betreffen louter uw identiteit en professionele activiteit in Angola hetgeen hier niet ter discussie staat.

Gelet op wat voorafgaat hebt u geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde aannemelijk gemaakt."

Wat betreft de inbraken bij tante G. in de wijk Viana in 2023, verklaarde u dat het huis van tante G. gelegen was in een armoedige straat en dat het geen goede wijk was, waar veel bandieten zijn en waar er altijd veel overvallen gebeuren (NPO dd. 18/06/2025 p.19-20). U kende de inbrekers niet en verklaarde dat bij de eerste twee keren de spullen van G. werden gestolen, zoals haar handelswaren en meubels (NPO dd. 18/06/2025 p. 18). Omdat de inbrekers bij de derde overval geen waardevolle spullen konden vinden, besloot één van de inbrekers u te verkrachten (NPO dd. 18/06/2025, p. 18, 21). Bij de eerste inbraak ging G. klacht indienen bij de politie en ook bij de derde inbraak, waarbij u werd verkracht, rapporteerden uw burens de zaak bij de politie en werd u verzorgd in het hospitaal (NPO dd. 18/06/2025, p.20, 24-25). [...] Na de verkrachting verhuisde u naar een andere sub-wijk in de wijk Viana, waar u nog 8 tot 9 maanden zonder problemen hebt verbleven (NPO dd. 18/06/2025, p. 26). Behalve deze inbraken en een gevoel van onveiligheid verklaarde u in Angola geen andere problemen te hebben (NPO dd. 18/06/2025, p.26-28). U besloot Angola te hebben verlaten omdat er in het land geen veiligheid is (NPO dd. 18/06/2025, p. 27).

Het CGVS benadrukt dat de loutere verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in een bepaald land of een bepaald gebied niet volstaat om aan te tonen dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft dan wel een reëel risico loopt op ernstige schade. Het begrip 'gegronde vrees' houdt in dat de aanvrager niet alleen een subjectieve vrees moet voelen, maar dat deze moet worden beoordeeld met inachtneming van de objectieve omstandigheden in het land van herkomst. Daarbij moet een persoonlijke vervolgingsvrees worden aangetoond, waar u echter niet in bent geslaagd.

[...]

[...], merkt het CGVS volledigheidshalve nog op dat er verschillende kanttekeningen zijn te plaatsen bij uw beweerde vertrek uit Angola en de problemen die hieraan zijn voorafgegaan.

- Immers bevatten uw verklaringen, de informatie van uw verschillende visumaanvragen en het visumdossier van uw moeder verschillende aanwijzingen dat u reeds eerder uit Angola bent vertrokken, namelijk terzelfdertijd als uw moeder in 2022, in tegenstelling tot uw beweerde vertrek in augustus 2024.

o Vooreerst legde u geen begin van bewijs neer inzake uw vertrek en reisweg uit Angola, dit terwijl uw reis- volgens uw verklaringen – nochtans geregeld werd door uw moeder vanuit België en u reisde met uw eigen paspoort. U beweerde uw paspoort te zijn verloren, doch hebt geen aangifte van verlies gedaan (NPO p. 5-8).

o U verklaarde dat u uit Angola bent gereisd gebruik makend van uw eigen paspoort met een Portugees visum. U verklaarde zelf dat u dit visum hebt aangevraagd samen met uw moeder in Angola (NPO p. 7-8). U gevraagd wanneer uw moeder uit Angola is vertrokken, weet u het niet meer precies (NPO p. 15). Uw moeder zelf verklaarde dat ze vertrok in november 2022 (NPO moeder p.5). Gezien het feit dat uw moeder in 2022 uit Angola is vertrokken, en u verklaarde dat u samen met uw moeder de visumaanvraag voor Portugal hebt gelanceerd waarmee u uiteindelijk bent gereisd, betekent dit dus dat u nog ten laatste in 2022 een visumaanvraag hebt opgestart. U verklaarde dat het Portugees visum dat werd goedgekeurd slechts kort geldig was, ongeveer twee weken (NPO p.7). Gelet op het feit dat u de visumaanvraag samen met uw moeder lanceerde die in 2022 uit Angola is vertrokken, en dat het aan u toegekende visum slechts zeer kort geldig was, is het niet geloofwaardig dat u met dit visum pas in augustus 2024 naar Portugal zou zijn gereisd. Immers, zou uw goedgekeurde visum dat in 2022 werd toegekend al lang vervallen zijn geweest.

o Verder blijkt uit de informatie van uw moeders visumdossier (toegevoegd aan het administratief dossier) dat u staat ingeschreven bij haar onder "Group de famille" en dat er bovendien voor u en uw moeder een reisverzekering werd afgesloten voor een reis naar Europa voor de periode 28/08/2022 tot 11/09/2022. Ook dit wijst er op dat u reeds eerder uit Angola bent vertrokken.

o U verklaarde dat u ongeveer 6, 7 of 8 maanden tot een jaar zonder uw moeder in Angola hebt gewoond (NPO p.15). Dit komt niet overeen met de andere verklaringen van u en uw moeder. Immers, indien uw moeder Angola zou hebben verlaten in november 2022 en u pas uit Angola zou zijn vertrokken in augustus 2024, betekent dit dat u maar liefst één jaar en 8 maanden zonder uw moeder in Angola hebt verbleven hetgeen een groot verschil is met uw verklaringen. Het feit dat u geen correctie indicatie kan geven van uw verblijf in Angola zonder uw moeder, noch het feit dat u niet meer weet wanneer uw moeder precies is vertrokken, en zelfs uw eigen vertrekdatum niet meer precies kent, is een bijkomende indicatie dat u niet oprecht bent over uw werkelijke vertrekdatum uit Angola.

- Onderstaande elementen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van de problemen die de aanleiding vormden van uw vertrek:

o U verklaarde dat toen uw moeder uit Angola vertrok, ze u achterliet bij een kennis genaamd G. M. die woonde in de wijk Viana (NPO dd. 18/06/2025, p.14). Uw verklaring is tegenstrijdig aan uw moeders verklaring. Zij verklaarde immers dat ze u achterliet bij een vriendin in de wijk Sapu – en dus niet Viana (NPO moeder p. 15 en 16).

o U verklaarde dat tante M. G. veel uit huis was omwille van haar werk in handel. U verklaarde eveneens dat ze haar handelswaren nooit naar huis bracht en dat u haar enkel zag vertrekken en toekomen van haar werk (NPO dd. 18/06/2025 p.15). Wat verder beweert u dan weer – geheel in tegenstelling tot uw eerdere verklaringen - dat de inbrekers bij de eerste inbraak verschillende zakken met handelswaren van tante G. meenamen (NPO dd.18/06/2025 p. 20).

o Wat betreft de verschillende inbraken bij tante G. bent u bovendien uiterst vaag in uw beschrijvingen, en behalve het jaartal 2023 kan u ze niet concreet in de tijd situeren (NPO dd. 18/06/2025 p. 18, 21).

o Hoewel u verklaarde dat bij twee van de drie inbraken aangifte werd gedaan bij de politie, respectievelijk doortante G. en uw burens, en u eveneens na de derde inbraak verzorgd werd in het hospitaal (NPO p. 20-21), legt u ook hiervan geen enkel bewijs neer. Uit uw verklaringen blijkt niet dat u in alle haast en halsoverkop het land diende te verlaten, daarentegen werd uw reis door uw moeder voorbereid vanuit België terwijl ze reeds in de asielprocedure zat – aldus de verklaringen van uw moeder (NPO moeder p. 16) en bleef u in de tussentijd maandenlang in dezelfde wijk wonen. U verklaarde Angola te hebben verlaten omwille van redenen van onveiligheid en besloot naar België te komen om uw moeder te vervoegen in de asielprocedure. Er kan dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat jullie op de hoogte zijn van het belang van ondersteunende documenten om jullie problemen te staven. Uit uw verklaringen blijkt niet dat u enige moeite hebt gedaan om dergelijk ondersteunend bewijsmateriaal te bekomen bij de Angolese politie of van uw medische verzorging in Angola. Ook vanuit België deed u geen enkele moeite om ondersteunde documenten te bekomen. U verklaarde slechts dat u geen contact meer hebt met de tante en niet weet waar ze woont (NPO p. 21). Ter staving van uw verzoek legde u enkel uw Angolese identiteitskaart neer. Dit document zegt enkel iets over uw identiteit en staat verder niet ter discussie. Uw gebrek aan ondersteunende documenten vormt een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw relaas en de beweerdte inbraken.

Gelet op wat voorafgaat hebt u geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde aannemelijk gemaakt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 04 juli 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud."

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in de administratieve dossiers, hebben betrekking op de kern van de vluchtrelazen en zijn pertinent alsook draagkrachtig. De Raad acht deze bevindingen voldoende determinerend om op grond daarvan tot de ongeloofwaardigheid van de vluchtrelazen te besluiten. Het komt aan verzoeksters toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijven.

Waar eerste verzoekster wijst op haar mentale gezondheidstoestand naar aanleiding van het overlijden van haar zoon en de geweldsdelicten waarvan zij in Angola het slachtoffer zou zijn geworden, dient vastgesteld dat zij nalaat enig medisch en/of psychologisch attest bij te brengen waaruit zou kunnen blijken dat zij met dermate ernstige mentale gezondheidsproblemen zou kampen dat zij niet of minder in staat zou zijn tot het op een normale wijze ondergaan van haar asielprocedure en/of tot het afleggen van coherente, gedetailleerde, doorleefde en geloofwaardige verklaringen in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Waar tweede verzoekster wijst op haar mentale gezondheidstoestand in het kader van de verkrachting waarvan zij het slachtoffer zou zijn geworden, dient erop gewezen dat uit het geheel van de motieven in de ten aanzien van haar genomen bestreden beslissing blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan deze beweerdte verkrachting, zodat evenmin geloof kan worden gehecht aan haar bewering omwille hiervan heden met mentale gezondheidsproblemen te kampen, temeer daar zij evenmin enig medisch en/of psychologisch attest voorlegt ter staving van deze gezondheidsproblemen. In voormelde bestreden beslissing wordt immers terecht vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan het verblijf van tweede verzoekster in Angola na het vertrek van eerste verzoekster, alsook dat zij geen enkel bewijs

voorlegt van de geweldsdelicten waarvan zij na voormeld vertrek het slachtoffer stelt te zijn geworden. Het geheel van deze vaststellingen maakt dat verzoeksters niet op dienstige wijze naar hun beweerde mentale gezondheidstoestand kunnen verwijzen teneinde op de motieven uit de bestreden beslissingen een ander licht te werpen.

Verder maken verzoeksters geen enkele objectieve landeninformatie over ter staving van hun bewering dat in Angola geen processen-verbaal aan burgers worden overhandigd en dat slachtoffers van misdrijven er vaak geen kopie van hun klacht krijgen. Aldus komen zij niet verder dan het opwerpen van een blote bewering, die geenszins van aard is om op de motieven uit de bestreden beslissingen een ander licht te werpen.

Voorts stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissingen op pertinente wijze wordt gewezen op verschillende tegenstrijdigheden tussen de opeenvolgende verklaringen van eerste verzoekster en de verklaringen van beide verzoeksters onderling, die maken dat geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde geweldsdelicten waarvan zij stellen het slachtoffer te zijn geworden, temeer daar zij geen bewijzen voorleggen van de beweerde klachten die zij bij de politie zouden hebben ingediend, alsook daar bovendien de vaststellingen op basis van het visumdossier van eerste verzoekster niet met hun verklaringen te rijmen zijn. De vastgestelde tegenstrijdigheden hebben betrekking op de kernelementen van verzoeksters' vluchtrelazen en zijn dan ook wel degelijk relevant teneinde de geloofwaardigheid ervan in twijfel te trekken. Dat verzoeksters hun verklaringen vanuit hun eigen standpunt en ervaringen hebben afgelegd, waardoor er mogelijke verschillen ontstaan, doet geen afbreuk aan het feit dat beide verzoeksters zich op dezelfde vluchtmotieven beroepen, dat zij met elkaar contact hebben en dat aldus kan worden verwacht dat hun verklaringen over de kernelementen van deze vluchtmotieven met elkaar overeenstemmen, *quod non*. In zoverre verzoeksters nog wijzen op delen van hun verklaringen die volgens hen wel gelijklopend zijn, dient erop gewezen dat de motiveringsplicht in hoofde van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dan wel in hoofde van de Raad geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de verzoeker om internationale bescherming in de bestreden beslissingen dan wel in onderhavig arrest op te nemen. Tevens dient te worden opgemerkt dat het loutere feit dat verzoeksters bepaalde elementen op coherente wijze konden weergeven, geen afbreuk doet aan de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissingen betreffende datgene waaruit de ongeloofwaardigheid en onaannemelijkheid van verzoeksters' verklaringen blijkt. De Raad benadrukt in dit verband dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en/of ongeloofwaardige verklaringen, zoals blijkt uit het voorgaande. Verzoeksters tonen overigens allerminst *in concreto* aan dat de coherente elementen, waarop zij doelen, zwaarder zouden doorwegen dan de onaannemelijkheden, onjuistheden en vaagheden die in de bestreden beslissingen op pertinente wijze worden uiteengezet.

De bewering van verzoeksters dat zij in Angola niet meer over een betrouwbaar sociaal netwerk beschikken, is, gelet op de ongeloofwaardigheid van hun vluchtrelazen, niet relevant. Zij tonen voorts niet *in concreto* aan dat zij ingeval van terugkeer naar Angola geen enkel sociaal netwerk meer zouden hebben, laat staan dat zij aantonen op welke wijze hieruit op zich zou kunnen blijken dat zij actueel nood zouden hebben aan internationale bescherming.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van de aangevoerde vluchtrelazen. Kritiek op de overtollige motieven dat verzoeksters' vluchtrelazen geen *nexus* vertonen met één van de criteria vermeld in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 teneinde als vluchteling te kunnen worden erkend en dat verzoeksters in Angola beroep kunnen doen op de bescherming van de nationale autoriteiten, kan derhalve op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissingen.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slagen verzoeksters er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissingen *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in de administratieve en rechtsplegingsdossiers, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoeksters niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

4.3. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en verzoeksters' verklaringen in acht genomen en bekeken in hun onderlinge samenhang, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in het standpunt dat aan verzoeksters' vluchtrelazen geen geloof kan worden gehecht.

4.4. Wanneer, zoals *in casu*, geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te

worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niet worden aangenomen.

4.5. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in oud artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeksters geen elementen aanreiken waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zouden hebben aan subsidiaire bescherming.

4.6. In zoverre verzoeksters zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in oud artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroepen op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij hun voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk hebben gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeksters geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeksters maakten immers doorheen hun opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Angola zouden hebben gekend.

5. Beoordeling in het kader van het oude artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeksters geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

6. Gelet op het voormelde, tonen verzoeksters niet aan dat er in hun geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 dezelfde materiële voorwaarden bevat om de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen als artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn waarvan oud artikel 48/4, §2, a), b) en c) de omzetting is.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van de beroepen zou kunnen oordelen. Verzoeksters hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van oud artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

8. *In casu* maken verzoeksters geen vrees voor vervolging in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk. Volledigheidshalve wordt, gelet op hetgeen voorafgaat, opgemerkt dat verzoeksters geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 aannemelijk maken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met de rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juli tweeduizend zesentwintig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. AHMETOV,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. AHMETOV

S. HUENGES WAJER